

יוסף חסדי ורחל

1610

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויה ו"ל שנלב"ע ביום יז' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזה סויה ע"ה שנלב"ע ביום כז' מר חשון התשע"ז

"איש על הגלגל"

אחד בעד כולם, איכפתיות למצבו של החבר, השתתפות ולקחת חלק בצרות האח, המלחמה המשותפת, נתינת הכתף אחד לשני כל אלה ערכים המתמעטים, הולכים ונעלמים בחברה הישראלית. אנו הופכים להיות נהנתנים ואינדיבידואליסטים.

"איש על מחנהו ואיש על הגלגל". בשעה שנפטר יעקב אבינו ציוה לבניו את סדר נשיאתו. אמר להם: יהודה יששכר וזבולון ישאו אותי מן המזרח, ראובן שמעון וגר ישאו מן הדרום... וכשם שאני מצוה אתכם עכשיו כך הקב"ה עתיד לצוות אתכם בדגלים, וכיון שיצאו ממצרים הגיעה השעה שיעשו דגלים... התחיל משה מצטער ואמר: עכשיו תיכנס מחלוקת ביניהם, שאם אני אומר להם: פלוני יהיה במזרח, ואמר: אי אפשרי אלא בדרום, אמר לו הקב"ה למשה: משה, אינם צריכים בדבר הזה, שמעצמן הם מכירים סדרם, לפי שצוואת אביהם בידיהם... "אם כלפי יש"ע ניתן לשמוע קולות השמאל "אם הם לא היו שם, הם לא היו נהרגים, אם הם לא גרו שם, היה שלום", וגם אם נאמר שהאידיאליסטים של דורנו חיים ביש"ע כי הם בחרו בעצמם את הדגל, איזה פתרון פה יש לשמאל כלפי אנשי גבול הצפון?

יתכן שראש הרשות עושה את כל המהומות בגלל חולשתה של הממשלה, הוא יודע שמשא ומתן תחת מהומות ולחץ יביא את הממשלה לוותורים נוספים. לא 80% מהשטח שהוצעו לו בישראל ולא 90% בארה"ב, יספקו אותו כשהוא מבין, יודע ומרגיש שבלחץ הוא יקבל גם את ירושלים. החברה הישראלית העכשווית חושפת את נושאי הדגל ביש"ע לטרור, וגם את תושבי הצפון ועוד מבקשים שיוגנו על העורף בגופם? האם מוכן עם ישראל לקפל כל-כך מהר את הדגלים ולנוס? למישהו יש ספק שבחולשתנו הערבים לא יסתפקו בפחות מהכל?

העלון לע"ג
 סכא רכה ר' דוד פרץ בר סעדה ז"ל שנלב"ע י' סיון
 תשס"ב.ג.ה.

מאת שלום

שבת כטי' אייר ה-תשפ"ו
 פרשה: נשא
 הפטרה: ויהי איש

הדלקת נרות - 19:17
 צאת השבת - 20:11
 ר"ת: 21:05

הדלקת נרות בשבת הבאה 19:22

שעה	נשא	בהעלאת
4:02 <	עמוד השחר: 4:06	
4:09 <	זמן טלית: 4:13	
5:38 <	זריחה: 5:40	
12:41 <	חצות: 12:40	
13:17 <	מנחה גדולה: 13:15	
19:44 <	שקיעה: 19:40	

הנהגות מרן אמונת אלהות

"תפילין"

קודם חליצת התפילין של ראש, מנהגו להסיר את הרצועות רק מהאצבע, ואח"כ מסיר התפילין של ראש.

כשישב שבעה על בתו רחל, ועל אחיו אהרן ז"ל, הניח תפילין רבנו תם כהרגלו בשאר ימים.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחותי זינה בת רחל ולע"ג תמי' שלום בר עמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

דבריו של חכם ראובן חדרו למוחו של יחזקאל ועודדוהו לחלוטין. העייפות הכבדה פינתה את מקומה בבת אחת לסקרנות עצומה.

* הוא לא היה צריך להתחבט בסקרנותו זמן רב. "טרם עלותי לישון, נתקשיתי בקושיה עצומה על דברי הגמרא", סיפר חכם ראובן, "ובסייעתא דשמיא עלה בידי לתרצה. כתבתי את התירוץ על גיליון הגמרא, ואחר עליתי לישון".

* "אולם אז הופיע בחלומי רבינו הרי"ף והתרעם על התירוץ שתירצתי, שאיננו עולה בקנה אחד עם שיטתו במקום אחר.

"הייתה זו הפעם הראשונה בה עוררתך. דבריו של הרי"ף העירוני לישב אל השולחן ולחפש אחר תירוץ אחר, שיעלה בקנה אחד עם שיטתו של רבינו הרי"ף.

"אולם אחד שמצאתי תירוץ אחר וכתבתיו עלי ספר", המשיך חכם ראובן, "הופיע בחלומי רבינו הרמב"ם וטען כי התירוץ ייבון אמנם לפי שיטת הרי"ף, אולם לא לפי שיטתו!

"כך נאלצתי להעירך בשנית, כדי שתדליק את הנר, ואני אוכל לרשום בשולי הגמרא תירוץ אחר, שיעלה בקנה אחד עם שיטתו של הרמב"ם כמו גם עם שיטתו של הרי"ף.

"אך גם התירוץ המחודש שמצאתי וכתבתי לא היה התחנה האחרונה במסע יישובה של הקושיה", המשיך חכם ראובן, "יען אז הופיע בחלומי רבינו הרא"ש וטען, כי התירוץ אינו מתאים לשיטתו.

* "משום כך הקמתך בשלישית, על מנת שאוכל לישב ולכתוב תירוץ אחר, העולה בקנה אחד, עם שיטתו של הרא"ש, כמו גם עם שיטתם של רבותינו הרי"ף והרמב"ם.

* "ועתה, אחר שקושייתי על דברי הגמרא תורצה לפי שלושת עמודי ההוראה", חתם חכם ראובן, מול עיניו הנדהמות של הבחור, "תוכל להיות סמוך ובטוח כי לא אעירך עד אור הבוקר, שוב למיטתך לישון ושכרך כפול מן השמים" ...

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "תשובה לרבות" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

שיעורי לווין

לע"ג מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 כל מוצאי שבת אפשר לצפות בשיעורי הרש"ע ר' יצחק יוסף שליט"א בלוויין על מסך גדול
 בבית הכנסת אשר ב"שבט סופר"

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

חובת הדין

דיני שהייה בצליה ובאפיה ובקלי הבישול
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

דיני מאפה שנאפה בשבת באיסור שהייה

כו. אף על פי שלעיל (סעיף כד) נתבאר, שדוקא לענין פת התירו חכמים לרדות מהתנור מזון שלש סעודות, אפילו אם הניחה באיסור מערב שבת, כל שאין לו פת אחרת, אבל לענין תבשיל אסרו חכמים לאכול בשבת תבשיל שהשהה באיסור מערב שבת, בין כשעשה כן בשוגג ובין כשעשה במזיד, דהיינו שהניח תבשיל בערב שבת על גבי אש גלויה, או על גבי כירה שאינה גרופה או קטומה, וסמוך לכניסת השבת כבר התחיל התבשיל להתבשל אבל עדיין לא היה ראוי לאכילה אפילו מדוחק, מכל מקום אם אין לו שום דבר מאכל אחר לאכול אלא רק אותו תבשיל ואין לו אף פת ושאר מיני מאכל, ואם לא יאכלנו יצטרך להתענות בשבת, (ועיין בשלהן ערוך סימן רפח סעיף א' שאסור להתענות בשבת), אם עשה כן בשוגג מותר לאכול תבשיל זה בשבת.

כו. בדין המבואר לעיל (סעיף כד) שמי שמעה והניח בשוגג פת בתנור סמוך לשקיעת החמה בערב שבת, ועדיין לא קרמו פניה, שמותר לו לומר לאחרים שאין להם מה לאכול בשבת, בואו ורדו לכם מזון לשלש סעודות, יש אומרים דהיינו שמותר לאותם אחרים שאין להם מה לאכול לבוא ולרדות לעצמם מאותה פת, אבל אותו שהניח את הפת בתנור אסור לו לרדות אלא לצורך עצמו, ואינו רשאי לרדות לצורך אחרים.

שהייה במאפה המונח בתנור שפיו סתום

כה. בדין המבואר לעיל (סעיף כז) שאסרו חכמים להניח בצק בתנור סמוך לכניסת השבת על מנת לאפות ולעשות ממנו פת או עוגות, באופן שתימשך האפיה אחר שקיעת החמה, כל שסמוך לשקיעת החמה עדיין לא קרמו פניה של הפת, אם הכניס את הפת לתוך התנור וקודם כניסת השבת טח את פי התנור בטיט, למנהג האשכנזים יש להקל להשהותה, ואפילו עדיין לא קרמו פניה, מפני שכל שטח פי התנור בטיט אין לחוש יותר לשמא יחתה בנחלים.

ולמנהג הספרדים ועדות המזרח, יש אומרים שאפילו טח פי התנור בטיט דינו כדין שאר אפיית פת, שאין להקל להשהותה בתנור אלא אם כן קרמו פניה קודם השבת. ויש חולקים ואומרים שאף למנהג הספרדים ועדות המזרח, כל שנתן הפת בתוך התנור וטח פי התנור בטיט, יש להקל להשהותה, ואפילו אם סמוך לכניסת השבת עדיין לא קרמו פניה.

ולענין תנור נעול במנעול, עיין כמה שנתבאר בזה לעיל (סעיף י'). ולענין תנור שהוציאו ממנו את כפתורי ההפעלה, עיין כמה שנתבאר בזה לעיל (סימן רנג סעיף יא).

שהתורה מדגישה בזה שהקרבת כל נשיא הייתה מחמת התעוררותו הוא ולא על ידי שראה מעשה האחרים ועשה כמותם, ולכן בנשיא השני נאמר "הקריב את קרבנו" - מעצמו.

ומזה ילמד כל תלמיד חכם המורה הוראות ברבים שלא יפסוק על סמך דברי פלוני שקדמו, אלא יעיין כל דבר בשרשו הדק היטיב ויפסוק הוא בעצמו.

ויש להעמיס בלשון הכתוב עוד נקודה. כי הנה עמודי ההוראה בכלל ישראל שניים הם: לוי יששכר, וכמו שאמרנו לא מצינו תלמיד חכם שמורה הוראות בישראל אלא משבט לוי או יששכר. והרי שבט לוי לא השתתף בקרבנות הנשיאים, ולכך מובן מדוע הדגישה התורה דווקא אצל יששכר "הקריב את קרבנו" - כי זהו תפקידו של תלמיד חכם להקריב אחרים עמו ולא רק את עצמו, וזהו שכתוב "הקריב - אחרים, להקריב את לב ישראל לאביהם שבשמים."

"ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם"

כידוע הנשיאים הקריבו את קרבנם החל מראש חודש ניסן למשך שנים עשר ימים רצופים. וסדר ההקרבה לא היה כסדר תולדות השבטים, אלא בתחילה הקריב נשיא שבט יהודה, לאחריו נשיא יששכר וזבולון, ורק לאחר מכן הגיע תורו של שבט ראובן.

ובמדרש מצוין, כי שבט ראובן אכן התרעם על כך בפני משה רבינו, ומשה השיב להם שכך נמסר לו מפי הגבורה. וזאת לפי שיהודה מסר את נפשו ליכנס לים תחילה, וזה להקריב את קרבנו תחילה. לאחריו יששכר, שרעיון ההקרבה בחנוכת המשכן, הגיע מיששכר. וכן על עסק התורה שנשתבח בה יששכר. לאחריו זבולון, על עסק השותפות שעשה עם יששכר אחיו. בכך שחילק את פרנסתו חציה לעצמו וחציה ליששכר שהיה עוסק בתורה, והתנה עימו שיחלוק בשכר הלימוד שיה בשוה עם אחיו. וכבר נאמר שעתיד הקב"ה לעשות חופות לתומכי התורה בצד לומדיה.

"איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם" נשאלתי, כותב רבי משה טייטלבוים זצ"ל בספרו "ישמח משה", ממשכיל אחד: למה לא נכתבה מצות התשובה בפירושו בתורתנו הקדושה?

והשבת: הלא עיקר התשובה היא החרטה, שמתחרט על סירובו ומרדו כנגד מצוות קונו ועזיבת החטא להבא. ועל איה מהן תצוה התורה? אם על החרטה שיתחרט - ממה נפשך, לאחר שנתחרט כבר אינו צריך את הציווי, שהרי כבר נתחרט על מעשיו. ואם קודם שנתחרט, הרי הוא עומד במרדו ואין שייך לצוות למורד. ואם על עזיבת החטא - אין צריך לצוות, שהרי הוא כבר מוזהר שלא יחטא. וכי משום שכבר חטא מותר לו לחטוא שוב?

אלא שציוותה תורה שלאחר שנתחרט על מעשיו ושוב איננו מורד, שיתודה בפה על חטאיו.

"ואיש את קדשיו לו יהיו"

במדרש דרשו רש"י ומסמיכות הכתוב לפסוק שלמעלה ממנו "וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן" -

אמר הקדוש ברוך הוא: כל מי שיתן תרומה וקדשים לכהן כראוי, יזכה שישא בנותיו לכהונה ויהיה זרעו אוכל בקדשים.

ומכאן - כותב רבי יעקב הלל בספרו "רני עקרה" - בשמו של האדמו"ר רבי יואל מסאטמר זצ"ל - שכה גדולה היא מעלת שכר מצות נתינת תרומה ומעשרות לכהנים כדי לעורר רחמים על האדם שתתקבל תפילתו לרחמים ולרצון לפני הקב"ה ויפקד בדברי ישועה ורחמים. ואם הוא חשוך בנים - יושע בבנים, ויתקיים בו מקרא שכתוב "ואיש את קדשיו לו יהיו" - שישא מבנותיו לכהונה...

"ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר"

הנה בקרבן הראשון נאמר "קרבנו קערת כסף אחת", ואילו אצל השני נאמר "הקריב את קרבנו".

על פשר השינוי הלזה עומד ראש הישיבה הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, וכותב

"זכיף עליו מאשר חטא"

תניא רבי יהודה אומר:

חסידי הראשונים היו מתאווים להביא קרבן חטאת, לפי שאין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידם. מה היו עושין? עומדין ומתנדבין נזירות למקום כדי שיתחייבו (כמו שמתחייב הנזיר) חטאת למקום.

אמר רבי שמעון:

חס וחלילה שצדיקים מתנדבין נזירות כדי שיתחייבו קרבן למקום. לא נדרו בניזיר אלא הרוצה להביא עולה מתנדב ומביא. שלמים - מתנדב ומביא. תודה וארבעה מיני לחמה - מתנדב ומביא. אבל בניזירות לא התנדבו כדי שלא יקראו חוטאים.